

[Arne Melchior]

vi næsten løst problemerne. Det tror jeg er et af de løfter, man skal være forsigtig med at give, for det giver bare nogle falske forhåbninger, som ikke kan indfries. Vi skal gøre os al mulig umage, benytte alle de tanker og alle de penge, vi overhovedet kan skaffe til disse formål, men vi skal ikke bilde nogen ind, at det er et problem, der er løsbart i løbet af et år.

Må jeg slutte med en efterskrift: CD ønsker, at det skal være nemt for dem, der uden egen skyld bliver arbejdsløse; men vi vil gerne være med til at gøre det meget svært for dem at forblive arbejdsløse i længe tid.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.10.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.10

Forhandlingen genoptoges.

Kurt Hansen (VS):

Denne redegørelse skulle være det store spring fremad i arbejdsløshedsbekæmpelsen, ja, næsten århundredets reform, reformen, der skulle gribe effektivt ind i systemets modsætninger og sikre, at en stor del af dem, der går på arbejdsløshedsunderstøttelse, skulle sættes i gang med en masse af de opgaver, det umiddelbart er muligt at tage fat på, og som kunne tilfredsstille store dele af lønarbejdernes behov.

Det, det er blevet til, er jo ganske enkelt et banalt, men nok så hårdhændet angreb på de arbejdsløse. Regeringen proklamerede i december 1980, at de penge, der gives ud til arbejdsløshedsunderstøttelse, skal anvendes aktivt.

Hertil kan vi sige: selvfølgelig er det himmelråbende vanvittigt, at skatteyderne – og det vil i overvejende grad sige lønarbejderne – skal betale omkring 16 mia kr. i ekstra skat om året, fordi det kapitalistiske system ikke kan sikre arbejde til alle. Det er i selve det kapitalistiske system, de dybereliggende årsager til arbejdsløsheden skal findes.

Det er ikke muligt at afskaffe arbejdsløsheden varigt og sikre en planøkonomisk produktion, som tager udgangspunkt i lønarbejdernes behov, uden at gennemføre socialismen, men det er selvfølgelig muligt at tage kampen op imod arbejdsløshedens omfang og virkninger. Der findes bestemt områder, hvor det ville være rigtigt at bruge understøttelsen til at sikre, at de arbejdsløse kom i arbejde. Eksempelvis inden for det område, der hedder kollektiv trafik, og på daginstitutionsområdet, og det kunne være nyttigt virkeligt at sætte gang i det almennyttige boligbyggeri, hvor vi jo oplever, at folk står i lange køer for overhovedet at få en bolig. Man kunne give boligselskaberne det beløb, man bruger på arbejdsløshedsunderstøttelse, og disse penge kunne så til gengæld bruges til at billiggøre det almennyttige boligbyggeri, så folk havde råd til at bo der. Det ville egentlig være et meget godt svar på kæmpearbejdsløsheden inden for hele byggesektoren. Men det lader sig kun gøre, fordi der er tale om en 100 pct. afsætningssikret produktion, som betyder, at der ikke er andre bygningsarbejdere, som bliver arbejdsløse, fordi pengene ikke havner i private lommer, men netop bliver brugt til at billiggøre det almennyttige boligbyggeri, og fordi ansættelsen af disse bygningsarbejdere selvfølgelig skal ske på helt normale overenskomstmæssige vilkår.

De her nævnte principper skal være opfyldt, førend VS kan støtte nogle ordninger, der betyder, at arbejdsløshedsdagpengene bruges til støtte for beskæftigelsen, men det er jo ikke det, der ligger i arbejdsministerens plan, hverken i forbindelse med den såkaldte jobtilbudsordning eller det nye påhit, der hedder jobskabelsesordningen. Tværtimod retter disse ordninger sig ind efter at gøre produktionen mere profitabel: det er det private erhvervsliv, der skal have billiggjort sin produktion.

Vi kan kun vurdere redegørelsen som et knæfald for det, der i realiteten skaber arbejdsløsheden, nemlig kapitalismen. Den skal forgyldes yderligere gennem nye milliardtilskud, og de arbejdsløse skal mødes med nye stramninger. Vi oplever også, at redegørelsen slet og ret er en lovprisning af indkomstpolitikken, reallønsnedgangen og de minusoverenskomster, der er indgået, og som totalt har solgt de arbejdsløses krav; eksempelvis er kravet om 35 timers arbejdsuge uden lønned-